

M e n a n d e r.

Urodzony w Athenach', następcą był Arystofana, ale błędow iego nienaśladowcą. Wskrzesił gust prawych teatralnych widowisk i przyzwyczaił słuchaczów do żartów dowcipnych, a nie uwłaczających cudzey sławie; iak więc przymiotami umysłu, tak dobrocią serca zasłużył sobie na wziętość u współ-czesnych, szacunek w potomności. Plutarch przenosi go nad Arystofana i powtarza odgłos Athencyków, którzy go nazwali mistrzem widowisk nowego rodzaju.

Wyrazy iego dowcipne, krotofilne, styl wytworny, rzeczy ciągłość niewymuszona, iedność czynu zachowana wszędzie, zgoła komedye iego, których ułamki tylko mamy, szacowne są ze wszechmiar.

Żadney (iak się rzekło) sztuki iego teatralney całkowicie nie mamy, co tym bardziey zadziwiać powinno, iż ie miał Terencyusz na ięzyk łaciński przełożyć, znać iednak po sposobie pisania tłumacza, iż z dobrego przykładu umiał korzystać.

Umarł Menander w setney dwudziestey pierwszey Olympiadzie mając lat 52.

Maxymy z komedyi Menandra.

„Starzec lubi z starcem przestawać, dziecie z dzieckiem igrać, „niewiasta z niewiastą, chory z chorym bydź w społeczeństwie; nay- „większa nieszczęśliwego pociecha słyszeć, gdy równie nieszczęśliwy „narzeka.”

„Niewiasta stratna nieszczęściem iest dla męża, naprzykrza się, „dom szkodzi; ale dzieci daie, ale w troskach cieszy; ale miłą spra-